

ایام نوروز؛ بهترین فرصت جهت اصلاح روابط و تفرقه زدایی

پرهیز از تفرقه، فتنه و فساد اجتماعی از مسائل بسیار مهم اسلام به شمار می آیند و تحقق آن آثار مثبتی چون آرامش، وحدت، محبت و پیشرفت مادی و معنوی برای افراد جامعه در بر دارند.

پرهیز از تفرقه، فتنه و فساد اجتماعی از مسائل بسیار مهم اسلام به شمار می آیند و تحقق آن آثار مثبتی چون آرامش، وحدت، محبت و پیشرفت مادی و معنوی برای افراد جامعه در بر دارند.

به گزارش خبرگزاری مهر، اگر چه ما فرائضی داریم که هر یک نزد خداوند دارای مقام و مرتبه‌ای بالا هستند، اما داریم اعمالی که گاه حتی از نماز و روزه برتر شمرده شده اند؛ البته این بدان معنا نیست که ترک واجبات دینی ما در برخی مواقع جایز باشد که در این صورت دچار معصیت و نافرمانی خداوند گشته ایم.

پرهیز از تفرقه، فتنه و فساد اجتماعی در بُعد اخلاق اجتماعی از مسائل بسیار مهم اسلام به شمار می آیند و تحقق آن آثار مثبتی چون آرامش، وحدت، محبت و پیشرفت مادی و معنوی برای افراد جامعه در بر دارد، از همین رو، همواره مورد توجه و اهتمام رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و ائمه اطهار (علیهم السلام) بوده است و آن بزرگواران پیوسته مردم را به این امر مهم تشویق کرده اند.

ایام نوروز نیز فرصت بسیار مناسبی جهت تحقق این توصیه دینی می باشد تا سال جدید را بدون هر گونه کدورت و کینه نسبت به همنوعان خود آغاز کنیم.

در ادامه اهمیت این موضوع را از اثر ارزشمند حکیم متأله، آیت الله جوادی آملی در کتاب «مفاتیح الحیات» با استناد به فرمایشات بزرگان دین در یافته و خطرهای تفرقه و جدایی از اجتماع پی می گیریم؛

روزی پیامبر اکرم (ص) به اصحاب خود فرمودند: «آیا از چیزی به شما خبر دهم که از نماز و روزه و زکات برتر است؟» گفتند: آری، ای رسول خدا! فرمودند: «آن چیز اصلاح میان مردم است، زیرا تیره شدن روابط مردم دین را ریشه کن می کند.» (تنبيه الخواطر و نزهة، ج ۱، ص ۳۹)؛ همچنین رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمودند: «ای مردم! از خدا بترسید و پیوندتان را با یکدیگر اصلاح کنید.» (عیون اخبارالرضا، ج ۲، ص ۴۶)

امام باقر(ع) فرمودند: «شیطان پیوسته میان مؤمنان اختلاف می افکند... پس رحمت خدا بر کسی که میان دو نفر از دوستان ما الفت و صمیمیت پدید آورد. ای گروه مومنان! با هم الفت یابید و به هم محبت ورزید.» (الکافی، ج ۲، ص ۳۴۶)

خطر تفرقه افکنی و جدایی از اجتماع

تفرقه افکنان با پیروی از گام های شیطان به لغزش و انحراف دچار می شوند و کسی که بیراهه می رود و به اختلافات دامن می زند، گویا حتما انتظار عذاب الهی را می کشد. تفرقه افکنان گرچه ممکن است در دعاهاى زبانی بگویند خدایا! ما را عذاب نکن، ولی با زبان حال و زمینه ای که فراهم کرده اند، از خدا عذاب می خواهند، چون نه تنها با پیروی راه های شیطان به خویش ستم می کنند بلکه جامعه انسانی و اسلامی را به تفرقه کشانده، عذاب الهی را برای خود می خرنند، از همین رو آنان در دنیا و برزخ و آخرت عذاب می شوند و حکم عذابشان قطعی است.

امیرمؤمنان حضرت علی (ع) ضمن دعوت همگان به نعمت بزرگ اتحاد و برادری درباره خطرهای تفرقه و جدایی از اجتماع می فرمایند:

۱. با جمعیت انبوه همراه باشید زیرا دست خدا با جماعت است و از تفرقه بپرهیزید زیرا همان گونه که گوسفند وامانده از رمه از سرپرستی چوپان محروم و گرفتار گرگ می شود، انسان جدا شده از جامعه نیز از حمایت و هدایت اولیای الهی محروم و طعمه شیطان می شود. (نهج البلاغه، خطبه ۱۲۷)

۲. خدای سبحان نه در گذشته و نه در آینده با اختلاف و تفرقه به کسی خبر نرسانده و نمی رساند. این جمله بیان صرف تجربه و تاریخ نیست بلکه سنت الهی است چون آن حضرت در این جمله افزون بر گذشته، از آینده نیز خبر می دهد که هرگز بشر با

اختلاف به جایی نرسیده و نخواهد رسید و این با سنت خدا هماهنگ خواهد بود. (نهج البلاغه، خطبه ۱۷۶، بند ۳۳ ۳۴)

۳. کینه توری و اختلاف همانند تیغ تیزی است که هر روز آن را بر پایه و بدنه دین بکشند آن گاه دین نمی روید و همه آثار آن محو می شوند چنان که با کشیدن تیغ بر سر مویی نمی ماند. « (نهج البلاغه، خطبه ۸۶، بند ۱۲)

امید است با عمل به آموزه های دینی ، از رهروان راستین ائمه اطهار(علیهم السلام) قرار گیریم.